

TRAGEDIA GARZII DE FER

REPLICA
LA PAMFLETUL D-LUI
GRIGORE MANOILESCU
CU DIN 29-1-1951

BUENOS AIRES 1951

Preot Ștefan Palaghiță
Avenida Belgrano 728
Buenos Aires (C)

TRAGEDIA "GARZII DE FER

=====

REPLICĂ

la pamfletul d-lui Grigore Manoiilescu, din 29 Ianuarie 1951.

În Ianuarie 1951a ieșit de sub tipar cartea mea intitulată
" Garda de Fer - Spre Reînvierea României ", conținând 400 de pp. în
format mare, cu copertă în două culori.

Cartea tratează istoria politică a României și în special istoria
Gărzii de Fer.

După introducere, unde arăt motivele ce m'au determinat să scriu
și după o scrisoare adresată în 1945 Forului Legionar - instanță
supremă a Mișcării -, urmează conținutul împărțit în 10 capitole:

- I. Căpitanul (Personalitatea lui Corneliu Z. Codreanu).
- II. Ce este Mișcarea Legionară (doctrina Mișcării).
- III. Muntele Suferinții (Viața Legiunii între anii 1927-1937.)
- IV. Pădurea cu fiare sălbatece (prigoanele și asasinarea fruntașilor Mișcării din timpul celor trei demente: Carol al 2-lea, Horia Sima și Mareșal Ion Antonescu; guvernarea Sima Antonescu din 1940 și rebeliunea din 1941.)
- V. Brigadirismul (partidul lui Horia Sima, complotul înscenat de ei la Rostock; fuga lui Sima în Italia, lagărele de concentrare dela Buchenwald și Dachau).
- VI. Hotărârea Forului Legionar (Sima renunță în scris la șefie; desărcinarea lui de către For)...
- VII. Despre așa zisul guvern dela Viena (batjocorirea refugiaților și a prizonierilor, uciderea prin înfometare, condamnări la moarte de ofițeri români).
- VIII. Mlaștina Desnădejdiei (Frământările din 1945 - 1950).
- IX. Să faci, Căpitane, o țară ca soarele sfânt de pe cer (Orientări politice).
- X. Apel (Pentru refacerea Legiunii).

Partizanii lui Horia Sima, drept răspuns la carte, au răspândit o scrisoare semnată de d. Gr. Manoiilescu, un soi de ieftin pamflet, care nu constituie o apărare față de acuzațiile aduse prin cartea mea, așa cum s'ar fi așteptat cineva dela niste oameni de onoare, ci conține cunoscutele mișelii simiste:

- I. Minciuni;
- II. Atacuri la adresa unor oameni care n'au avut nici în clin nici în mână cu cartea mea.

III. Calomnii și insulte

I. MINCIUNI

D.Manoiilescu își propune " să ajute " publicul românesc "ca să înțeleagă această carte și mai ales rostul ei(p.1).

Dar,deși nu i-a cerut nimeni "acest ajutor",el își bate joc de cetitorii săi:îi minte pur și simplu.

1) Pretinde că la pg.9 m'aș fi prezentat " ca unicul adevărat legionar,îndreptățit a vorbi în numele legionarilor de pretutindeni ".

D.Manoiilescu nu spune adevărul. Am scris: ... " demascând vinovații,mă fac ecoul legionarilor de pretutindeni,spre a cere Forului Legionar eliminarea lor ". Mă refeream la rugămințile camarazilor Victor Puiu Gârcineanu,ucis în 1938 la Vaslui și ale nenumăraților legionari din închisorile Aiud,Suceava,Galați,Văcărești,etc., care mi-au cerut să scriu și să arăt adevărul. Deaceia am folosit cu plăcere ordinul scris al lui Horia Sima din Sept.1944 " de a strânge și organiza întregul material documentar care interesează istoria Legiunii ".

Din cuprinsul cărții reiese clar atitudinea mea legionară nefalsificată,de pe vremea când Legiunea n'avea " grupuri ";iar când scriu: " Țin să subliniez că sunt și rămân în afară de orice grup legionar",înțeleg să afirm că nu aparțin niciunuia din aceste" grupuri ".

2). In ce privește acuzația puerilă că " m'asi fi scuturat ca de dracul de Legiune,ba chiar că aș fi jurat în 1946 la Roma că n'am fost vreodată legionar",e suficient să-i spun că,în calitatea mea de preot,alții depun jurământul prin intermediul meu,iar eu n'am fost obligat la un asemenea act solemn nici chiar în armată.

3).D.Manoiilescu afirmă că n'asi fi fost eliminat din Legiune de Sima la 4 Decembrie 1944,pentrucă ținusem la 30 Nov. o cuvântare de preamărire a Căpitanului,ci " pentru motive mult mai grave decât acelea pe care le mărturisesc".

Îl somez să arate " acele motive mult mai grave".

4) D.Manoiilescu consideră" detractori ai Mișcării Legionare " pe toți cei care nu-s cu Sima,începând cu Căpitanul,ca și pe membrii Forului Legionar,care ar fi " o ficțiune,o gogoriță,o firmă minci-noasă,o instituție inventată,dar inexistentă în istoria Gărzii de Fer".

Îl trimit la cartea Căpitanului " Pentru Legionari " pg.343, unde se vorbește de " Consiliul Suprem al Legiunii ",continuat sub denumirea de " Forul Legionar ",în care a fost cooptat și Horia Sima în 1940-1942. Iar pentru minciuna că"n'am avut curajul să-i numesc vreodată"pe acești membri ai Forului,îl trimit la cartea mea Garda de Fer,pp.245,247,248,la capitolul " Hotărârile Forului Legionar".

5) D.Manoiilescu neputând răsturna argumentele și documentele din cartea mea face afirmația că ar exista " trei categorii de autori", iar " cartea e lipsită de orice valoare, deoarec ea a fost scrisă de mai mulți autori, nu numai de cel anunțat pe copertă". Am anunțat corect toate izvoarele, la locul respectiv: Stănicel, Smărăndescu, Toader Ioraș, Ghiță Costea, Laurian Țălnaru, I. G. Dinitriu, Petre Vălimăreanu, C. Papanace, etc. Este explicabilă ciuda simistă pe acești " autori morali ", dar ea capătă aspect tragic comic, fiindcă atinge în primul rând persoana șefului, căci cel mai de seamă autor moral complice la redactarea cărții este Horia Sima însuși. Am avut și norocul ca la Viena să pot controla și complecta informațiile date de Sima, pentru că acolo, pentru prima dată după atâția ani, se întâlniseră din nou legionarii din toate părțile, dintre care foarte mulți îmi erau prieteni: din Țară, închisori și " batalioane de reabilitare" (dr. N. Iliescu, av. Nicu Iancu, dr. Cengher, etc.); din lagărele germane (farmacist V. Iasinschi, av. Cornel Georgescu, Ghiță Costea, dr. Vălimăreanu, Toader Ioraș, Preot Potecașu, Mitică Popa, Matei Hojbotă, etc.); din Italia (ing. Caba, ing. Dobjanschi, Jimon, Ștefan Stilu, etc.); din Balcani (dr. George Perdichi, Dina Babu, etc.).

6) D.Manoiilescu atingând chestiunea " declarațiilor de supunere umilă față de regele Carol II, Călinescu, comandantii de lagăre germani" atacă indirect, dar grav, pe Horia Sima. In Țară ordinul de a ieși din lagăr a fost dat de Căpitan și nimeni n'a ieșit din lagăr fără să dea declarație. (A se întreba d-nii Ioraș, Mânzatu, etc.). Toți funcționarii și-au reluat posturile primind și salariul din urmă.

Față de Nemți legionarii refugiați au semnat declarații legându-se pe cuvânt de onoare că nu vor scrie în Țară, că nu vor face greutăți lui Antonescu și că nu vor părăsi Germania. Numai Sima și-a călcat cuvântul, prin fuga sa în Italia, pentru că, apoi, să se umilească trimițând 13 memorii de scuze, autorităților polițienesti germane.

7) Cum își vor procura-o și ce vor face comuniștii cu cartea mea, nu știu.

Știu ce-au făcut cu cartea d. Toader Ioraș: " Lumea arde la aceeași flacără ". Regimul comunist, cu care au colaborat din ordinul lui Sima d-nii Nicolae Petrașcu, Eugen Teodorescu, Vică Negulescu, Vasile Hamu, Viorel Boborodea, O. Găină, etc. etc. a comentat și publicat multe extrase din ea, " oferind comuniștilor momentul cel mai potrivit, o armă demoralizatoare și descurajatoare și a strecurat în sufletul luptătorilor din Țară îndoiala, neîncrederea, descurajarea", așa cum spune dl. Manoiilescu în parafraza sa. Ca răsplată, probabil, d. Toader Ioraș a fost numit de Sima șeful " garnizoanei " brigadir din Buenos Aires.

8) Comparația între cartea mea și " Pe Margina Prăpastiei ", tipărită de Antonescu, nu spune nimic. Antonescu n'a făcut deosebire

x) A se vedea nota de la urmă

între legionarii și iresponsabilii care au compromis Mișcarea. Eu am dovedit cu prisosință că demența lui Sima a făcut dinlăuntrul Legiunii mai mult rău decât prigoanele lui Carol 2 și Antonescu. E firesc să nu le placă simiștilor oglinda pe care le-o pune în față cartea mea. Dar de ce să învinovățească oglinda dacă fața li-i deformă?

9) N'am trimis niciun exemplar spre " Bucureștiul Roșu " și nici sute de exemplare prin avion, în lumea întreagă, ci doar unul M.S.Regelui. Pamfletul d. Manoiilescu conține un singur adevăr: costul exact al trimiterii prin avion al unui exemplar: 11,80, indicându-ne prin aceasta culcușul lui Sima, căruia i-au trimis cartea.

10) Cartea nu se vinde " într'o biserică " ci prin " Soc. Comerc. Casa Aversa ", cu sediul în aceiași clădire din Av. Belgrano 728. De curând a fost pusă în vânzare și la unele librării internaționale.

11) Simiștii din Argentina și-au schimbat părul: pozează astăzi în apărători ai armoniei între Români. Dar în colonia românească liniștea a fost turburată de ei cu mult înainte de apariția cărții mele. Motivele care m'au determinat s'o public, după un minuțios proces de conștiință sunt arătate în introducerea dela pag. 3 - 15, iar în punctul II al acestei replici redau succint o parte din ele: răni adânci, necicatrizate, în sufletul și pe trupul neamului nostru.

Ani în șir a trebuit să suport și personal atacurile lor calomnioase, șoptite diabolic la ureche, sau răspândite în lumea întreagă prin presă:

Epigrama " Unui anonim din Mexic " dedicată mie în " Curentul Românesc ", greaua învinuire de trădător al Legiunii, perfida acuzație de agent comunist, care periclitizează existența Bisericii Ortodoxe, etc. Aceste mișelești atacuri au grăbit - este adevărat - apariția cărții, al cărui manuscris l-am purtat 5 ani, din țară 'n țară, sperând mereu într'o îndreptare a simiștilor. Gravele lor păcate, însă, i-a împins tot mai mult pe drumul pierzaniei.

Tactica adoptată de ei pentru a se apăra de acuzațiile documentate ale cărții este tot așa de perfidă ca și aceea a dușmanilor Legiunii oblăduiți de Carol II. Tot simiștii sunt aceia care răspândesc pamflete în lumea întreagă ca din partea " Prințului Cuza, " un om creiat de ei în ziarul simist " Curentul Românesc " din Buenos Aires și speculat nedemn într'o acțiune opusă M.S.Regelui Mihai I, dusă, nu de acele perseane serioase, înșirate prin proclamații fictive, ci de simiștii înșiși.

Tot din grupul lor face parte și d. Oct. Roșu care multiplică în Italia fișuca " Hop și eu " a cărei răspundere nu vor să și-o ia, ci o prezintă în mod fals ca emanată de la alți autori numai spre a putea calomnia, adică și pe

dnii Arnăutu și Tărăoiu. Răspunzând cu zelul cu care o face, d. Oct. Roșu dovedește că are strânse legături cu autorul acelei neseri-oase fițiici.

Pamfletul dlui Manoilescu, repetând în scris aceleași răsuflăte calomnii anonime - până la 29 Ianuarie a.cr. - demască pe autorii dihoniei.

Dar Românii cinstiți și iubitori de liniște, care până acum " au socotit că le puteau întinde mâna, inclusiv " dlui Manoilescu, " fără să și-o murdărească, ", vor termina prin a le întoarce spatele cu dispreț.

12) S'a pus în ultimul timp în circulație o altă acuză: " Preotul Ștefan Palaghiță, prin cartea sa, a distrus Mișcarea Legionară. "

Se plâng de aceasta simiștii, ba chiar și unii politicieni, adică tocmai acei care au urât-o, au discreditat-o și au decapitat-o.

Vina mea este doar aceea că am publicat în volum documente privitoare la cele petrecute în ultimii 30 de ani în politica românească. Românii au luat cu mult timp înainte, și mult mai pe larg, cunoștință din presa română ori streină, cât și din cărți, de aceste fapte demente ale lui Carol al 2-lea, Horia Sima și Ion Antonescu.

Adversarii noștri au profitat cum au vrut de " libertatea presei ". Acțiunea lor defăimătoare de atac contra întregii Mișcări a găsit după moartea Căpitanului ținta cea mai bună în incapacitatea și donchijotismul lui Sima de care ar fi dorit să facă vinovată Mișcarea în totalitatea ei. Aceasta, prigonită și încarcerată, nu s'a putut apăra niciodată, timp de 13 ani, dar astăzi vine cartea mea și, circumscriind pe vinovați, al căror număr din fericire este destul de redus, le ia posibilitatea adversarilor noștri de a avea la îndemână ținta de atac. Dacă adevărații vinovați din sânul Mișcării, inclusiv Sima, ar fi avut curajul răspunderii actelor lor nesăbuite, eu nici n'aș mai fi avut nevoie să scriu această carte, în care le-am dat numele în vileag.

Acesta este adevăratul motiv al lamentărilor care se aud în rândurile brigadirilor lui Sima ca și în rândurile câtorva politicieni cum că eu aș distruge Garda de Fer.

Simiștii sunt oarecum îndreptățiți să se plângă de carte, fiindcă aceasta îi ia lui Sima girul Legiunii, fără de care se va usca ca orice agitație stearpă și ieftină. Nicio lamentație oricât de impresionantă și de abilă ar ticlui-o d. Manoilescu nu-l va mai putea desprinde pe Sima de pe stâlpul pe care această carte l-a ținut definitiv.

După 13 ani de trist echivoc vine cartea mea și face, pentru prima dată public, o clarificare, trasând o demarcație netă:

a) între pura linie legionară a Gărzii Căpitanului, pe de o parte, și între sminteala criminală - simistă.

b) între adevărații legionari și între dușmanii Legiunii care au pătruns în ea îmbrăcați în piei de oaie.

c) între drumul creștin și național al Mișcării și negația. - lui, indicând și stabilind vinovățiile pe seama celor care trebuie să răspundă.

Cartea mea restabilește onoarea Mișcării și a generației noastre grav compromisă de acești inamici ai ei și repune, astfel, Legiunea în locul de cinste în politica românească.

Ar fi, deci, un non sens să le placă cartea.

Dacă ne-ar fi iubit, e dela sine înțeles că unii politicieni dușmani ai Mișcării n'ar fi decapitat-o și ar fi protestat atunci că " se distruge Mișcarea " ,când pentru mii de legionari de elită nu existau decât gloanțe, iar nu acum când sunt demascați și stigmatizați cei vreo 20 - 30 ca vinovați.

De când, oare, înlăturarea unor ramuri uscate pun în primejdie existența pădurii?

Confuzia prielnică, pe care o doreau dușmanii, între Legiune și Sima, nu mai este posibilă.

Mulți Români și legionari de frunte își exprimă în sutele de scrisori ce le primesc, întreaga bucurie și participare la opera de lămurire și de redresare a Mișcării Legionare.

II. Acuzațiile cuprinse în cartea mea.

Toate sunt bazate pe fapte de notorietate publică. Pamfletul d-lui Manolescu nu răstoarnă niciuna din ele, ci recurge la subterfugiul metaforei " sandwich cu minciuni ". Stupida comparație mă obligă să le trec din nou într'o sumară revistă, chiar cu riscul de " turbura siesta " s a v a n t u l u i " (?) din " Valle Hermoso".

1938

Sima se vedește dela început nesubordonat față de ordinele

Căpitanului, care-și precizase atitudinea de non violență în scrisoarea către prof. N. Iorga: Puteți să ne bateți la tălpi, să ne duceți în Insula Șerpilor, să ne spânzurați cu capul în jos, nu vom reacționa cu nimic "... și care a repetat din închisori ordinul de a " intra pe linia Evangheliei ". La fel procedează Sima și față de ordinele ing. Clime, pentru care fapt se ivesc certuri grave în Comandamentul Legionar din București (pp. 96-98). Sima trimite informații false Căpitanului în închisori și devine agentul poliției carliste (pp. 98-100). Sima provoacă asasinarea Căpitanului, prin " Noul plan de acțiune ", organizând atentate și lovituri de stat, între altele, contra rectorului Ștefănescu-Goangă de la Cluj.

1939

Moartea prof. Vasile Cristescu, lăsat de Căpitan șef al Comandamentului se datorește refuzului lui Sima de a-l muta și de a-l pune la adăpost de urmărirea poliției. Trădarea simistă e confirmată în 1947 când trupele de ocupație din Austria, arestându-l pe Obreja pentru niște nereguli a intervenit în favoarea sa un simist cu o cerere în care se remarcă următorul merit "democrat" al agentului simist: "Obreja este democrat, fiindcă a ajutat la descoperirea teroristului Vasile Cristescu".

Acțiunea lui Sima s'a soldat cu:

Sute de legionari uciși, iar mulți arși de vii la crematoriu.

Sima predă poliției carliste Comanda Mișcării, când lasă toate legăturile comisarului de poliție Vârfureanu, când fuge în Februarie, din acel an, în Germania.

Sima provoacă și uciderea fruntasilor Legiunii. Ing. Fați, trimis de Clime la Berlin cu ordinul ca Sima să "înceteze orice acțiune teroristă, căci va costa viața celor închiși, primește dela Sima următorul răspuns:

"Nu mai interesează cei închiși. Sunt ca și pierduți".

După aceea, Miti Dumitrescu pleacă "d i n o r d i n" spre Țară, iar după el, Sima, și la 21 Sept. este ucis Călinescu.

Urmarea: Cad asasinați drept represalii: Ing. Clime, Banea, Cantacuzino, Istrate, Simulescu, Mișu Polihroniade, Furdul, Craja, Tell, Eug. Ionică, în total 44 la Ciuc, 31 la Vaslui: Puiu Gârcuneanu, Nicoară, Pâsu Antoniu; la Brașov: Cotigă, Pihu, Herghelegiu, etc; zece în București și câteva sute în restul Țării.

"Eroul" fuge din nou la Berlin și-si face partid în cadrul Mișcării, în baraca dela Tempelhof, arătând prin aceasta că în acțiunile anterioare nu urmărise alt scop decât "a ajunge cel dintâi" în locul Căpitanului, cum se exprimase față de Smărăndescu.

1940

Sima colaborează și depune jurământ de 2 ori ca subsecretar de stat și, apoi, depune jurământ ca ministru lui Carol II. Singura orgolioasă justificare era că are nevoie de titlu (pp. 115-118). Sima minte pe prof. Ion Z. Codreanu că trăește Căpitanul și că el, Sima, l-a pus în "siguranță", pentru a obține dela prof. o scrisoare de recomandare către gradele legionare.

La 3 Sept. "Viteazul" deslănțuie "lovitura de stat", dar se ascunde la Brașov, gata de fugă peste graniță, în caz de nereușită. Tot el permite lui Carol II să iasă din țară cu tezaurul. A dat ordin telefonic din casa Col. Zăvoianu, lui Aron și Necrilescu la Timișoara să lase liberă ieșirea lui Carol și Lupeasca, împreună

cu un tren întreg de bogății furate.

Sima este numit șef al Legiunii prin decretul regal nr.3151 din 14 Sept.1940, care spune la punctul 4 : " Domnul Horia Sima este comandantul Mișcării Legionare ", fapt unic în istoria partidelor politice. Asasinarea prof.Iorga și Magearu (pp.129-140).

1941

Discreditarea Legiunii prin rebeliunea și crimele comise. Sima este responsabil în mai mare măsură decât Antonescu. Dolii în aproape fiecare casă românească.

Sima fuge din București ghemuit în cușorul dela spatole mașinei lui Andreas Schmidt, șeful Sașilor din Ardeal, lăsând în urma acțiunii lui peste 60.000 de legionari în lagăre și pușcării și provocând moartea a peste 2000 de Români.

Din Germania împiedică orice încercări de împăcare cu Antonescu, prelungind suferințele și exterminarea legionarilor. (pp.141-144).

1942

Instituirea brigadirismului. Inscenarea de complot dela Rostock, pretext pentru aventuroasa fugă în Italia. Sima se ascunde în Roma și refuză să se predea Germanilor deși aceștia i-au pus în vedere, că în caz contrar, vor fi executați toți legionarii luați ca ostateci.

Despre arestarea lui Sima, contele Ciano scria în memoriile sale : " Un derbedeu mai puțin ". (pp.214 - 224).

1943

Forul Legionar, cu unanimitatea celor prezenți, inclusiv dl. Cornel Georgescu și Vasile Iasinschi, ia comanda lui Sima, desărcinându-l de toate atribuțiunile avute în Mișcare.

Simiștii fac ruptură între legionari la Buchenwald și Dachau. Nenumăratele eforturi ale dlui Gârneată pentru menținerea unității Legiunii.

1944 - 1945

Fărădelegile " așă zisului guvern dela Viena ": prigonirea legionarilor, împușcări de ofițeri români din armata națională , acuzați de spionaj pentru Anglo-Americanii, pomenirea lui Sima în Biserică, la ectenii , ca șef al Statului Român în

locul M.S.Regelui Mihai I.Luxul în care trăia Sima și miniștrii lui,apartamentele dela Hotel Imperial,cele 6.000 de mărci și 36 de cartele alimentare pe lună " numai pentru Sima " în timp ce pentru prizonierii Români nu mai exista loc în cimitirul dela Kaisersteinbruch (pp.221 - 307).

1945 - 1950

Odioasa activitate a lui Pătrașcu,Găină,Eug.Teodorescu,etc., care din ordinul lui Sima lucrează în brigăzile comuniste din țară.Delațiunea ordinară prin cartea lui Toader Ioraș,tipărită din ordinul lui Sima.Disparația misterioasă a lui Cornel Georgescu.Ridicarea lui Cuza,de simiști,prin ziarul Curentul Românesc,ca pretendent la tronul României.Memoriile lui Sima la Rege.Ultimile declarații dela Danube Press și pretinsa disolvare a Legiunii , anunțată prin Sturza și Protopopescu,care de altfel nu-i ultima șmecherie a lui Sima.

Broșura " Omul Nou " unde Sima atacă doctrina Legionară (pp. 309 - 347).

De aceste fapte precise,verificate și arhicunoscute,va trebui să dea socoteală Sima,brigadirii lui,între care și dl Manoilescu,fost șef al departamentului propagandei lui Sima,în parodia de guvern dela Viena.Există o lege care n'a fost desmințită niciodată: sângele nevinovat,începând cu biblicul Abel,ucis de fratele său Cain,a cerut neîncetat dreptate la ceruri.Propriea lor conștiință este dușmanul care torturează și pe dl Manoilescu și pe alți brigadiri.De aceea fugă de răspundere și în loc să tragă consecințele faptelor înșirate,îmi adresează calomnioasa scrisoare.

III. Dl.Manoilescu calomniează și insultă

A. Mă acuză de înșelătorii bănești față de dnii Stan Ionescu,Colonel Cioarbă și Luca.

Dl.Manoilescu a calcat și aci cu stângul.Răspund pentru lămurirea oamenilor de onoare.

1) Cu dl. Stan Ionescu n'am avut afaceri bănești terminate prin înșelătorii. Am fost funcționar pe moșia d-sale,a cărei gestiune o ținea Don Carlos Emanuel din San Vicente,care încasa și făcea plățile pentru moșie.Eu ridicam documentele gestiunii dela Don Carlos Emanuel și,la sfârșitul fiecărei luni,le prezentam d-lui Stan Ionescu spre verificare.Am avut cu dl Stan Ionescu doar un conflict de muncă,pentru plata drepturilor mele,rezolvat

în mod onorabil.

2). Cât privește afacerile mele bănești cu d-l Colonel Cioarbă dau în copie scrisorile primite dela D-sa.

Buenos Aires, 9 Febr. 1951.

Stimate Părinte Palaghiță

Primind o scrisoare circulară din partea d-lui Grigore Manoilescu, în care, referindu-se la D-stră face uz de numele meu citându-mă ca martor, și deoarece această afirmație nu corespunde adevărului, am trimis o scrisoare D-lui Manoilescu prin care protestez asupra întrebuintării numelui meu în afirmațiuni inexacte.

Consider de datoria mea să Vă trimit alăturat copia scrisorii în chestiune spre a-i cunoaște cuprinsul.

Vă rog, părinte, să primiți salutările mele distinse,

ss) Lt.Col. Ionel Cioarbă

Buenos Aires, 9 Febr. 1951

D-Sale Domnului Grigore Manoilescu
Calle Olazabala, 2525
Capital.

Stimate Domnule Manoilescu,

Am primit scrisoarea d-stră din 29 Ian.c. în al cărei cuprins am constatat cu surprindere că faceți uz de numele meu într'un pasagiu insultător la adresa Preotului Palaghiță.

Intrucât afirmația nu corespunde adevărului, deoarece n'am avut și nu am nicio afacere bănească cu Părintele Palaghiță, este dela sine înțeles că nu pot face nici un fel de aprecieri defăimătoare la adresa acestuia, și cu atât mai mult asupra cărții Părintelui Palaghiță, pe care n'am citit-o.

Subsemnatul, de când m'am retras de lângă Domnița Ileana, m'am dedicat și mă dedic exclusiv negoțului meu, din care îmi câștig existența onorabilă și independența în așteptarea marei zile a Biruinței și reîntoarcerea acasă.

Am fost și mă consider încă ofițer activ, supus servitor al M.S.Regelui Mihai I al României, și în consecință înțeleg a continua să mă comport după regulile militare, abținându-mă complet dela orice activitate politică militanță.

Primiți vă rog d-le Manoilescu salutărilor mele distinse.

ss) Lt.Colonel Ionel Ciorbă

3) Dela dl Luca am împrumutat 5300 pesos. I-am semnat o chitanță, obligându-mă să-i restitui suma " când voiu primi, dela instanța judecătorească respectivă, banii investiți de mine în moșie". I-am restituit înainte 2000 pesos și-i mai datorez 3300 pesos.

B) Mă acuză de slugă plătită a comuniștilor, prin afirmațiile:

La p. 2 : " Cartea are inspiratori și finanțatori invizibili".

" " 4 : " Cartea semnată de " Preotul Ștefan Palaghiță " are rostul să pună la dispoziția propagandei comuniste din București un bogat material de acuzații împotriva Mișcării Legionare și a comandantului ei, acuzații tipărite într'o țară liberă ".

La p. 5 : " Dușmanii autorului nu sunt comuniștii ".....

" " " : " Înainte chiar de a fi pusă în vânzare la Buenos Aires, cartea a luat drumul Bucureștiului roșu ".

" " " : " Pentru aceasta a putut fi tipărită cartea " Preotului Ștefan Palaghiță " și vor putea fi tipărite și celelalte 9 volume anunțate. Pentru aceasta s'au găsit cei cca. 20000 de pesos, cât reprezintă costul cărții și se vor găsi încă de zece ori atâția.

Pentru aceasta și banii necesari expedierii gratuite prin avion (a 11,80 pesos); a sute de exemplare răspândite în lumea întreagă înainte de a fi puse în vânzare la Buenos Aires ".

" " 6 : " Astăzi sunt la București alți guvernanți, dușmani fățiși ai neamului și ai țării, dar cei atacați continuă să fie tot legionarii".

Și slugile plătite să atace tot aceleași".

În zăpăceala lor, foarte explicabilă, anumiți simiști cu mers din casă în casă, afirmând că primul volum din cartea mea ar fi fost tipărit de către comuniștii din București la Monitorul Oficial și nu în Buenos Aires, unde n'ar exista acest tip de hârtie și literă românească.

Conform legilor argentinienne eu am indicat pe ultima pagină data apariției cărții, 30 Decembrie 1950, și atelierele grafice unde s'a tipărit : Tipografia Poliglota - Avenida Corrientes 3114 din Buenos Aires.

De unde am avut bani ca să tipăresc cartea?

Moșia pe care o am în arendă, în Empalme San Vicente, de 371 ha. mi-a adus venit în ultimele 10 luni (adică pe timpul cât s'a tipărit cartea) dela Aprilie 1950 - 1 Februarie 1951, veniturile:

Dela pășunat-	19.400
Din vânzarea laptelui la " cooperativa de industrializarea laptelui " din Empalme S.Vicente, cu birourile în Buenos Aires, av. Belgrano 4081	5655
Din vânzarea a 60 de vite prin casa Burgwardt	9991,73
Din vânzare de păsări și o clocitoare.....	350 -
Total general, pesos m/n	34396,73

Arenda câmpului, 13 pesos pe ha. n'am plătit-o de un an și jumătate, deoarece Tribunalul a aprobat compensarea cu investițiile făcute de mine pe teren.

Mulgătorul a primit 2300 de pesos, adică 40 la sută din valoarea laptelui.

Din Februarie - 25 August n'am avut om în câmp.

Din aceste venituri am plătit și chiria Bisericii din Calle Belgrano 728, până la 30 Nov. 1950, căci dela această dată chiria este plătită de o distinsă familie din Argentina.

Cheltuelile mele personale sunt reduse la minimum.

CAT ȘI CUM AM PLATIT CARTEA ?

Acontul de 1000 de pesos l-am luat cu împrumut dela dl. Archip, împrumut restituit.

Restul sumelor au fost plătite prin diferite case comerciale din Argentina, în contul meu, precum urmează:

Două rate de câte 2000 de pesos prin câte un cec dela Casa Burgwardt, către Banco dela Provincia de Buenos Aires, Suc. de Adrogué, rezultați din vânzarea vitelor, cum am arătat mai sus.

O rată de 5000 pesos a fost plătită printr'un cec semnat de dl. Hector Oscar Spiritoso, Lavallo 1474, Capital Federal, pentru Banco de la Nación din Junin, plata pentru pășunatul a 165 de vite, pe care le are dl. Spiritoso pe terenul meu.

O rată de 2000 pesos am achitat-o în Decembrie trecut, direct, în numerar.

Am plătit deci, în interval de 9 luni, cca. 12000 pesos și mai datorez 3000. Cartea costă 15000 pesos și nu 20000 cum afirmă dl. Manoilescu.

Am consumat cu tipărirea cărții cam a treia parte din încasările mele. Cu restul voi asigura și apariția celorlalte 9 volume.

Să-mi dea și mie voe acum dl. Manoilescu să-i pun o inocentă în -
trebare:

Ce meserie avuabilă a avut în Italia și are în Argentina ? Căci
nu cred că titlul de profesor (al lui socru-su) sau cel de ingi -
ner (al lui frate-su) cu care își ornează cărțile de vizită să-i
poată asigura hrana zilnică.

Noi știm că la sosirea în Argentina dl. Manoilescu, înselând buna
credință a Statului Republicei Argentine s'a oferit drept inginer
specialist în mine și a primit un gras salariu dela Banco Central, așa,
cum de altfel, au făcut și alți simiști.

Iar astăzi, după descoperirea trucului, oare din ce alte " noi
surse onorabile " trăește ?

^^^
^^^
^^^

Pentru toate injuriile și calomniile, debutate în scris și larg
răspândite în public, pe seama mea, ca: incorectitudini bănești, că aș
fi înșelat persoanele indicate: dnii Stan Ionescu, Col. Ciorbă; că aș fi
tipărit cartea cu bani dela comuniști și că aș fi "sluga lor plătită"
etc., m'am adresat justiției argentinene, care îl va invita pe dl. Ma-
noilescu să prezinte dovezile, în procesul pe care i l-am intentat.

Dau fragmente din cererea de dare în judecată:

Querello por injurias

Señor Juez Nacional Criminal en lo Correccional:

Esteban Palaghita, por sí, constituyendo domicilio legal en Via-
monte 885, Piso 2, estudio del letrado que me patrocina, Dr. Oscar
de Pereyra Rego, abogado, me presento y digo :

Que vengo a entablar formal querella por injurias contra Don
Grigore Manoilescu, domiciliado en Olazabal 2525 de esta ciudad,
cuya condena desde ya solicito, atentos los hechos y derecho que
paso a exponer:

... Con fecha 29 de enero de 1951, il querellado publica una
carta abierta, fechada en la ciudad de Bs. Aires, la que fué envi-
ada a los miembros de la colectividad rumana en el país, como asi-
mismo a numerosas personalidades de la misma nacionalidad resi-
dentes en el extranjero.

... Trata de presentarme como a un vulgar delincuente, como ad-
virtiéndome el peligro de establecer relaciones conmigo, ante mis
relaciones ciudadanas. Afirma que todas las relaciones monetarias -
como él las denomina - " casi " siempre terminaron con estafas y
pleitos...

... Pero dentro de todas las afirmaciones efectuadas por el
querellado con gruesos tintes injuriosos, quizás, la que más afec-
te hasta lo más profundo de mi sensibilidad de Sacerdote y hombre

libre es la que el querellado pretende descubrir como nexo de relación entre mi libro y mi persona y el Partido Comunista que detenta el poder en mi patria...lleva el confeso fin de atribuirme una vinculación con el régimen comunista, al que, como Sacerdote y como hombre repudio con todas las fuerzas de mi alma.

La infamante acusación, producto de una intención criminoso, no hace más que agravar las injurias todas que impregnan su libello. ...Por ello recurro a los Tribunales de Justicia para que me amparen en toda la extensión que las leyes prescriben.

Fundo mi derecho en el Art.110,111,inc.3 del Código Penal, en la jurisprudencia de nuestros Tribunales y en la doctrina universal de los autores...

Por todo lo expuesto de V.S.pido:
...Se convoque al comparendo establecido en el Art.591 del Código de Procedimientos, bajo apercibimiento de ley.

Atento lo prescripto por el Art.111,inc.3 del Código Penal solicito que el querellado pruebe la verdad de las imputaciones.

Oportunamente y, previos los trámites procesales correspondientes se sirva V.S.hacer lugar a esta querella condenando a Don Gr.Manoilescu al máximo de la pena establecida por el Art.110 del Código Penal, con expresa condenación de costas...

Provea V.S.de conformidad que:

SERÁ JUSTICIA

(fdo) Șt.Palaghița

Pentru cei care astăzi mă atacă pe calea iresponsabilă a șoap-telor calomnioase dela casă la casă este și un coleg al meu întru preoție.Acestuia, ca și tuturor acelora care se complac în a mă acu-za de comunism, le ofer astăzi calea onorabilă, deschisă de mine în fața Tribunalului la care pot veni, alături de d.Manoilescu să facă dovada injuriilor lor calomnioase.

In lucrarea mea am dovedit că t o t simiștii sunt acei care, sub conducerea lui Nicolae Pătrașcu au colaborat în țară cu comu-niștii.Acuzatia pe care au încercat apoi să mi-o aducă și mie că aș fi comunist e o stupida diversiune, căci s i n g u r i i colabora-tori ai comuniștilor români de peste granița sunt t o t ei.

Eu nu calomniez, ci mă refer la documente scrise. Iată-le:

Un fruntaș simist din Buenos Aires, dl.Protopopescu, a trimis o scrisoare circulară preoților ortodoxi din Nord America prin care îi anunță că 27 de Români (probabil tot simiști) au cerut Episco-piei să le trimită un alt preot în locul meu.

Dar Episcopia condusă de Preotul anticomunist Trutză n'a pri-mit această scrisoare! In schimb referendul Episcopului comunist

Andrei, pr. Glicherie Moraru, îmi face cunoscut, la 6 martie 1951, că acea Episcopie organizată de comuniști în Nord America va trimite aci un nou preot prieten al Părintelui simist Boldeanu.

Scrisoarea respectivă poate fi văzută oricând la arhiva bisericii noastre, ca o dovadă categorică de colaborarea simiștilor cu Epscopul neales Andrei.

Referitor la dorința exprimată de simiștii din Buenos Aires de a avea un preot ortodox aa l l o r, este de observat în plus reaua credință cu care au procedat totdeauna, că doar tot ei sunt aceia care s'au adresat mai înainte, și la Roma, ca să li se trimită de acolo un preot unit. Biserica Catolică - Unită din Buenos Aires a fost astfel înființată la cererea simiștilor ortodoxi de aici. Prima semnătură pe petiția trimisă la Roma este a dlui Radu Ghenea, șeful simiștilor din Argentina, iar dl. Protópopescu era semnat al treilea!

Măine, oare, ce-au să mai ceară? Și dela cine?

Câtă neseriozitate!

Zadarnic dl. Manoilescu se apără pe sine și pe Sima.

Am asistat în București la judecarea procesului lui Sile Constantinescu fiorosul criminal, care și-a ucis părinții, i-a tăiat în bucăți și i-a aruncat într'un butoiu cu acid sulfuric, ca să li se piardă orice urmă.

Apărătorul lui Sile, av. Popescu un tânăr de mare talent, a prezentat într'o formă patetică, o serie de aspecte psihologice ale crimei, reușind să cucerească interesul asistenței, fapt care l-a îndreptățit - în concluzie - să ceară achitarea sadicului criminal. Această magistrală pledoarie s'a sfârșit, însă, printr'o simplă intervenție a procurorului Benedict Stoenescu:

" Splendidă pledoarie, dar ce facem cu butoiul cu cadavrele " ?

S'a făcut tăcere. Asistența trezită s'a cutremurat în fața înfiorătoare realități: c a d a v r e l e.

^^^

Trecutul Legiunii este un imens cimitir, și zadarnic Sima cu brigadirii lui, dau din colț în colț, ca să scape de răspunderi!

NOTA

" La toate ordinele Căpitanului ca legionarii să iasă din lagăre și pușcării semnând declarații, Sima s'a opus înverșunat cu dela sine putere, motivând că nu este de demnitate legionară a se da asemenea declarații tiranului Carol al 2-lea, pentru ca, mai apoi, după ce tiranul a devenit și asasinul Căpitanului, același Horia Sima să ajungă singurul legionar colaborator al regelui ucigaș, dând și ordin legionarilor să se înscrie în Partidul Națiunii, destinat a fi o diversiune față de partidul " Totul pentru Tară ".

Legionarii de bună credință din jurul lui Sima nu se simt oare și ei vinovați că în loc să asculte pe autenticul șef, pe Căpitan, au ascultat până astăzi pe uzurpatorul șefiei, deși Sima este o totală negație a spiritului legionar?

Când Căpitanul a zis să-ți urmezi șeful și la bine și la rău, era vorba de șeful care te-a zidit sufletește și care, chiar atunci când greșește, e mai bine să-l urmezi decât să-l părăsești. Dar pe cineva care ți-a ucisuciditorul, care ți-a distrus spiritualitatea în care te-ai născut, care ți-a distrus disciplina și dragostea legionară, pe care ascultându-l nu faci decât să greșești, să calci în fiecare zi idealul pe care-l mărturisești și pentru care ți-ai dăruit toată viața, pe care ascultându-l nu faci decât să te pierzi, cum poți să-l mai urmezi " ?

Din " Garda de Fer "

Spre Reînvierea României, p. 375

Lucrarea mea " GARDA DE FER " Spre Reînvierea României se găsește de vânzare la următoarele librării:

Argentina-Bs. Aires:

Casa Aversa, Calle Belgrano 728

Librăria " Verbum "

Viamonte 427

Italia: Milano și Roma.

Librăria Hoeple

Nord America: USA și Canada.

Librăria Română-Americană

Dl. George Pântea

307 East Boardman, Street

Youngstown 3, Ohio U.S.A.

Franța

Presses Universitaires

108 Boulevard Saint-Germain

Paris VI.

